

گفت و گو با نازنین بزرگ‌زاده به بهانه دریافت جایزه جهانی طراحی منحصراً کفش

کفش‌هایی با قصه‌های منحصر به فرد

کم نیستند بانوانی که در پس داستان موفقیت‌شان، ردپایی از تلاش و کوشش بجا مانده و همت، ذوق و استعدادشان مثال‌زدنی شده است. نازنین بزرگ‌زاده، یکی از این بانوان افتخارآفرین است که حالا در دهه سوم زندگی‌اش پر از تجربه و امید، موفقیت‌هایش را به نظاره نشسته است. بزرگ‌زاده را از همان سال‌های نخست فعالیتش در حوزه طراحی صنعتی، مجله صنعت کفش می‌شناسد و به وجودش افتخار می‌کند. به بهانه موفقیت این بانوی تلاشگر در مسابقات طراحی جهانی کفش در این شماره از مجله صنعت کفش گفت‌وگویی با وی داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید. با ما همراه باشید.

در ابتدای این گفت‌وگو مختصری از خودتان بر ایمان بگویید.

نازنین بزرگ‌زاده و اهل شیراز هستیم. ۳۳ سال دارم و فارغ‌التحصیل دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد طراحی صنعتی از دانشگاه الزهراء تهران هستیم. از آذر ۱۳۹۶ یعنی حدود ۳ ماه بعد از فارغ‌التحصیلی از مقطع کارشناسی کارم را در زمینه کفش به صورت رسمی در شهر شیراز شروع کردم.

داستان ورودتان به حوزه کفش از کجا شروع شد؟

داستان ورود من به صنعت کفش طولانی است و به سال‌ها قبل برمی‌گردد. در ترم دوم مقطع کارشناسی، به واسطه پروژه درس خلاقیت استاد محمدرضا کتابی، ورود من به صنعت کفش شروع شد که علاقه را در من به وجود آورد و تصمیم گرفتم این پروژه را ادامه دهم. هر روز علاقه‌ام به این حوزه بیشتر می‌شد و به دنبال کسب اطلاعات بیشتر از آن بودم. معذور منابعی که درباره صنعت کفش بود را مطالعه و در نمایشگاه‌های صنعت کفش شرکت می‌کردم. در همان سال‌ها با مجله صنعت کفش آشنا شدم. در آن سال‌ها، منابع مطالعاتی خیلی محدود و در حد دو، سه کتاب ترجمه شده و انگلیسی بود. در مدت تحصیل چه در دوره کارشناسی و چه ارشد، درباره بخش‌های گوناگون کفش از مدل‌سازی پایه پاشنه گرفته تا طراحی فروشگاه‌های فروش کفش، مطالعه و فعالیت کردم. حتی مدتی در کفش البرز مشغول به کار شدم. در این مدت چیزهای زیادی از اساتیدم آموختم و همواره قدردان آنها هستم. در نهایت با شناخت بیشتر از صنعت کفش مطمئن شدم که می‌خواهم آینده شغلی‌ام در همین صنعت باشد؛ از این‌رو تصمیم گرفتم فعالیت کوچکی در این صنعت شروع کنم.

از برندگان برای ما بگویید. داستان تایمو از کجا شروع شد؟

در ابتدا و در همان دوران تحصیل، بیشتر فکرم درگیر این بود که در صنعت کفش در کدام حوزه فعالیت کنم، چه محصولی با چه کیفیت و چه ویژگی متمایزی را ارائه دهم و مشتریان من چه کسانی هستند. بعد از پاسخ دادن به این پرسش‌ها با جزئیات کامل، یکی‌یکی این موارد را تیک می‌زدم. بعد از فارغ‌التحصیلی چون درباره جزئیات کارم طبق یک برنامه‌ریزی درستی پیش رفته بودم، بلافاصله کارم را در حوزه کفش‌های کلاسیک رسمی زنانه و مردانه که تماماً از چرم طبیعی دوخته و سفارشی به مشتری تحویل داده می‌شوند، با نام برند «تایمو» شروع کردم. یکی از موضوعات مهم در دوران دانشجویی اسم برند بود. در همان دوران چند کتاب مفصل درباره گویش‌های فرهنگ ایرانی را خواندم تا در نهایت تایمو را انتخاب کردم. «تایمو» کلمه‌ای است از گویش تفرش به معنای «همراه می‌آیم» که از نگاه من، هم آوای خوبی دارد، هم معنایی عمیق در ارتباط با کفش‌های تولیدی ما.

ویژگی خاص کفش‌های تایمو چیست که آنها را از سایر برندها متمایز می‌کند؟

تقریباً از ۷، ۸ سالگی به‌طور مستمر کلاس نقاشی می‌رفتیم. رنگ و قلم تا قبل از کنکور و بعد طراحی صنعتی در دوران دانشگاه، دو موضوعی بود که خوشبختانه ختم شدند به ایده من برای کفش‌هایی که می‌خواهم به‌عنوان برند تایمو تولید کنم. کفش‌های برند تایمو به‌صورت سفارشی، طبق استایل و سلیقه مخاطب پتینه می‌شوند و هر کدام قصه منحصر به فردی دارند و حتی اگر خواست من هم باشد، دو جفت کفش نمی‌توانند کاملاً مثل هم باشند. در کارگاه تایمو هیچ شابلون، پرینت یا چاپی وجود ندارد و تمام پروسه نقاشی و خوشنویسی روی کفش‌ها، با دست انجام می‌شود.

موفقیت شما در جایزه جهانی کفش، بهانه ما برای این گفت‌وگو بود. درباره این جایزه و نحوه شرکت‌تان برای ما بگویید؟

چهارمین دوره برگزاری جایزه جهانی کفش، امسال در سوئیس برگزار شد و من هم در آن شرکت کردم. این جایزه در سه سطح به شرکت‌کنندگان تعلق می‌گیرد. کمپانی‌ها، طراحان مستقل و دانش‌آموزان یا طراحان نوظهور می‌توانند در این مسابقات شرکت کنند و محدودیتی برای شرکت در آن وجود ندارد.

برگزارکنندگان این مسابقه رویکرد خلاقانه برای ارتقای صنعت کفش دارند. پلتفرم آن بسیار قدرتمند و جامع طراحی‌شده و تمام شاخه‌های طراحی کفش، از مد و فشن گرفته تا انواع کفش‌های ورزشی و... را در برمی‌گیرد. براساس اطلاعات سایت جی‌اف‌ای، داوران جایزه امسال، ۳۰ نفر از فعالان و متخصصان صنعت کفش از کشورهای گوناگون از جمله آمریکا، کانادا، چین، ایتالیا، سوئیس، هند، انگلستان، پرتغال، آلمان و... بودند. در این مسابقه ۴ دسته اصلی کفش شامل کفش‌های ورزشی، کفش‌های فشن، کفش‌های با رویکرد پایداری و در نهایت کفش‌هایی نامزد جایزه ویژه، با بیش از ۲۸ زیرمجموعه تعریف شده بود تا شرکت‌کنندگان بتوانند آثارشان را در این دسته‌ها ارسال کنند.

درباره طرحی که برای این مسابقه ارسال کردید و در نهایت برنده هم شد برای ما بگویید؟

طرح ارسالی من به این مسابقات، یک کفش زنانه نوکتیز با پاشنه ده سانتی‌متری بود. روی این کفش تصویری از دم ماهی فایتر (ماهی جنگجو) کار شده بود. البته با طراحی این کفش در سال ۱۳۹۷ برای اولین در جشنواره سی‌پال شرکت و خوشبختانه رتبه اول طراحی کفش را کسب کرده بودم. دوست داشتم یک‌بار دیگر داوران جدید که نگاه جهانی دارند و در ایران ساکن نیستند آن را مورد قضاوت و سنجش قرار دهند و به همین دلیل آن را برای مسابقات جهانی کفش هم ارسال کردم.

طراحی این کفش و اسم آن به شعر «ماهی» شاملو نگاه داد؛ شعری طولانی که دو بیت آخرش این است...
آه ای یقین گم‌شده، ای ماهی گریز
در برکه‌های آینه لغزیده توبه‌تو!
من آبگیر صافی‌ام، اینک! به سحر عشق؛
از برکه‌های آینه راهی به من بجو!

زمینه بی‌رنگ کفش برگرفته از آینه، آبگیر و زلال بودن و شفافیتی است که در متن شعر آمده و در سطح کفش یقین و حضور ماهی که در حال لغزیدن است، نشان از حرکت و پویایی دارد. در ادامه این مسیر، چه چشم‌انداز و آینده کاری برای برندگان متصور هستید؟

من در ۱۲ سال گذشته همواره نگاهم رو به افق‌های روشن و اتفاقات سبز بوده است. آنچه برای من اهمیت دارد، ادامه دادن، رشد کردن و لذت بردن از جوانه‌های جدید کارم است. هر قدر بتوانم پیشرفت کنم و یک‌قدم پیش‌تر بروم و در واقع سطح لذت بردنم، از کارم را بالا ببرم، برای من مسیر ایده‌آل و مطلوب خواهد بود؛ بنابراین نقطه خاصی را نمی‌توانم مشخص کنم و به‌نوعی دوست دارم از مسیر بودن در صنعت کفش و خلق هر جفت کفش تا نهایتی که می‌توانم لذت ببرم.

مصرف
کالای ایرانی
ضامن
اشتغال فرزندانمان

گروه تولیدی صنایع چرم خورشید

کلاسیک تا مدرن

CHARMKHORSHID.CO

66973000

WWW.CHARMKHORSHID.IR

تخصصی ترین دپارتمان تولیدی license Euro2022

عدم مسئولیت پذیری، نیست. با این پاسخ، یعنی خیلی راحت اشتباهات و بدقولی‌ها را توجیه می‌کنیم، بدون اینکه بهتر کردن وضعیت و قرار گرفتن در مسیر درست تلاش کنیم.

در نهایت، آنچه در این مدت بر من گذشت باعث شد در مسیر شغلی که فعالیت می‌کنم، تلاش کنم تا جایی که امکان دارد عدم مسئولیت‌پذیری را به حداقل ممکن برسانم و درباره تمام کسانی که با آنها در ارتباط هستم، چه در فرآیند تولید و چه ارائه محصول، وظیفه‌شناس و خوش‌قول باشم.

و در پایان اگر صحبت دیگری دارید، بفرمایید.

صمیمانه تشکر می‌کنم از اساتید دانشگاه و صنعت کفش و خانواده عزیز و دوستانی که در این مسیر همیشه راهنما و هم‌قدم من بوده‌اند. در پایان دوست دارم یک دوبیتی از عطار را تقدیم‌تان کنم...

گر مرد رهی درون خون باید رفت
از پای فتاده سرنگون باید رفت
تو پای به ره نه و هیچ می‌رس
خود ره گویدت چون باید رفت

به‌عنوان یک بانوی فعال در صنعت کفش در این مسیر با چه مشکلاتی مواجه بوده‌اید و چگونه توانسته‌اید موفق عمل کنید؟

در ابتدای فعالیتم در این صنعت، مشکلات خیلی زیادتر بود و حتی با معرفی‌نامه هم به‌سختی اجازه حضور در یک کارگاه را پیدا می‌کردم و سوالاتی مانند اینکه این صنعت مردانه است، شما چگونه می‌خواهید وارد آن شوید را بارها می‌شنیدم که در نهایت با اصرار من روبه‌رو می‌شدند و حضور من را می‌پذیرفتند. البته در حال حاضر حضور زنان در صنعت کفش نسبت به قبل خیلی بهتر شده است. شناخت بازار و تامین مواد اولیه مشکل دیگری بود که با آن روبه‌رو بودم. اخیراً هم در این بخش، با تغییر روزانه قیمت‌ها، ادامه کار بسیار سخت شده است. البته این معضلی است که برای کل صنعت و تولید تبدیل به چالش شده است.

در این میان، اما بدقولی و عدم مسئولیت‌پذیری فعالان این صنعت در ارائه محصول یا خدمات، در این مدت بزرگ‌ترین مشکل من بوده و هست. متأسفانه گاه یک برند مطرح، که البته تعدادشان هم کم نیست، وظیفه‌شناسی لازم را در قبال مشتریان خود ندارد و این بسیار تأسف‌برانگیز است. ضمن اینکه نسبت به تمام فعالان وظیفه‌شناس این صنعت ارادت دارم، اما به‌رحال این معضل هم وجود دارد و نمی‌توان آن را نادیده گرفت. جالب اینجاست که در نقدهایی که به این موضوع داشته‌ام، بارها شنیده‌ام که این بدقولی‌ها در صنعت کفش، امری طبیعی است.

این یک بار بسیار منفی برای این صنعت است و اصلاً پاسخ درستی به نقدی بجا از

۱۵

دی ۱۴۰۲ / شماره ۲۹۹

اگر بتوانید موهبت تجربه خود را به نسل آتی بسپارید، این خردمندی هیچ‌گاه پیر نمی‌شود.

